

Υπόθεση T-509/93

Glencore Grain Ltd

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Επείγουσα βοήθεια της Κοινότητας προς τα κράτη
της πρώην Σοβιετικής Ενώσεως — Πρόσκληση προς υποβολή προσφορών —
Προσφυγή ακυρώσεως»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2000 II-3699

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Πράξεις των οργάνων — Αιτιολογία — Υποχρέωση — Περιεχόμενο [Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 190 (νυν άρθρο 253 ΕΚ)]*
2. *Γεωργία — Κοινή γεωργική πολιτική — Επισιτιστική βοήθεια — Δάνεια της Κοινότητας προς τις δημοκρατίες της πρώην Σοβιετικής Ενώσεως για τη χρηματοδότηση αγορών και προμηθειών — Λεπτομέρειες εφαρμογής — Αναγνώριση από την Επιτροπή ότι οι συμβάσεις είναι σύμφωνες με τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις — Όρος περί τιμής — Περιεχόμενο — Εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής — Δικαστικός έλεγχος — Όρια (Κανονισμός 1897/92 της Επιτροπής απόφαση 91/658 του Συμβουλίου)*

1. Η απαιτούμενη από το άρθρο 190 της Συνθήκης (νυν άρθρο 253 ΕΚ) αιτιολογία πρέπει να προσαρμόζεται στη φύση της οικείας πράξεως και να εκθέτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τη συλλογιστική του εκδόντος την πράξη κοινοτικού οργάνου, κατά τρόπο που να παρέχει τη δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, στο δε δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, και ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που ενδέχεται να έχουν προς παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να εξειδικεύει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις επιταγές του άρθρου 190 της Συνθήκης πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα.

(βλ. σκέψη 35)

2. Ο όρος περί τιμής κατά τη σύναψη των συμβάσεων είναι ουσιώδης για τη λειτουργία του μηχανισμού δανειοδοτή-

σεως που δημιουργήσε η Κοινότητα στο πλαίσιο επισιτιστικής και ιατρικής βοήθειας προς τη Σοβιετική Ένωση και τις δημοκρατίες της. Στο μέτρο που ο όρος αυτός συνιστά εγγύηση για την καλύτερη δυνατή χρήση των πόρων που διατίθενται αποσκοπεί πράγματι στην προστασία τόσο της Κοινότητας, ως δανειστή, όσο και των δημοκρατιών της, ως δικαιούχων της επισιτιστικής βοήθειας.

Δεδομένου ότι ο κανονισμός 1897/92 για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με το δάνειο που χορηγήθηκε με την απόφαση 91/658 στο πλαίσιο της επισιτιστικής και ιατρικής βοήθειας στη Σοβιετική Ένωση και τις δημοκρατίες της απαιτεί όπως οι συμβάσεις προσφέρουν τους ευνοϊκότερους όρους αγοράς, η προσφερόμενη τιμή πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα όλων των όρων της συμβάσεως, και ιδίως των όρων παραδόσεως.

Στο πλαίσιο της συνολικής αυτής εκτιμήσεως, η Επιτροπή διαθέτει ελευθερία εκτιμήσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας και αιτιολογήσεως, καθώς και του υποστατού των πραγματικών περιστάσεων, της ελλείψεως προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως και καταχρήσεως εξουσίας.

(βλ. σκέψεις 46, 50-51)